

Basiskennis Islam

Een inleiding in de godsdienst

Dit inleidend boekje basiskennis islam behandelt verschillende onderwerpen die bijdragen tot een inzicht in de aspecten van islam. De auteur behandelt onder andere filosofie, Shari'ah, geloofsleer, kunst en cultuur, profeten, schriftelijke bronnen, zeden en gewoonten en kalifaten van de islam.

Dit boek kan gebruikt worden als onderwijsmiddel op islamitische instituten.

Mohamed Juzoef Tangali Qadri

Djamia Aleemiyya Fariediyya¹

Copyright © Stichting Noorani Islamic Research Institute

Bijlmerdreef 1092
1103 JT Amsterdam
www.tangali.net
arraza@tele2.nl

2^e druk

Uitgever: Stichting Djamia Aleemiyya Fariediyya

Dordtselaan 149c
3081 BM Rotterdam
www.djamia.com
info@djamia.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without written permission from the author.

Inhoud

1. De Islam	5
2. Islamitische leerstelling	6
3. De Heilige Qur'aan	6
4. De Ahle Soennat	7
5. Allah	9
6. Zedenleer (normen en waarden)	10
7. Profeten <i>alaihimus salaam</i>	11
8. De Dag des Oordeels	12
9. De vijf zuilen van de Islam	12
10. Het Geloof	13
11. Het Gebed	13
12. De Armenbelasting	13
13. Het Vasten	14
14. Regels bij het vaststellen van het begin en eind van de maand Ramadaan.	14
15. De Bedevaart	15
16. Islam en de samenleving	16
17. De godsdienstige gemeenschap	17
18. Onderwijs	17
19. Islamitische Wetgeving	18
20. De vier bronnen	19
21. Hadith	19
22. Denkscholen	20
23. Jihad	21
24. Het gezin	21
25. De geesteswetenschap	22
26. Profeet Mohammed <i>sallallaaho alaihi wa sallam</i>	22
27. De klassieke periode	23
28. De Mutazilies (<i>zijn ongelovigen</i>)	24
29. Middeleeuwse filosofie	25
30. Soefisme	27
31. Andere sekten	28

32. Islam in de 20 ^{ste} eeuw	32
33. Islam en andere godsdiensten	33
34. De Kaaba	34
35. Mekka	34
36. Imam	35
37. De vier kaliefen	36
38. Overige Kaliefen	38
39. De Abaasids	39
40. De Fatimid dynastie en Umayyads in Spanje	41
41. De Ottomanen en de moderne periode	42

1. De Islam

De Islam is een wereld godsdienst, dat ontstaan is in Saoedi Arabië waarvan de leerstelling van de Heilige **Profeet Mohammed** (sallallaaho alaihi wa sallam = vrede zij met hem) is. Het Arabische woord *Islam* betekent literair 'overgave', maar als een religieuze term in de Heilige Qur'aan betekent de "**overgave aan de wil van Allah Ta'ala** (Allah Almachtige)."

De Islam berust op vijf zuilen, namelijk Sjahaadaah (geloof), Salāt (gebed), Zakāt (armenbelasting), Ramadaan (vasten) en Hadj (bedevaart). Iemand die de Islam praktiseert, is een moesliem. Conform de Heilige Qur'aan is de Islam de oorspronkelijke en universele religie, zelfs even natuurlijk is de moesliem, omdat zij zich vanzelfsprekend onderwerpt aan de wetten van Allah, die daarin ingeworteld is. Voor de mens, die heer en meester is over eigen wil, betekent de Islam praktiseren en uit vrije wil onderwerpen aan Allah Ta'ala. Een moesliem is een volgeling van de Openbaring (Heilige Qur'aan) gezonden aan de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) en is dus een lid van de islamitische gemeenschap. De naam moesliem staat in de Heilige Qur'aan vers 22:78 geschreven, daarom worden de volgelingen van de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) moesliem genoemd. De laatste tijd wordt ook het woord Mohammedaans gebruikt, dat een persoonlijke gods-verering van Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) impliceert. Dit is uiterst verboden in de Islam!

Hoewel er geen exacte statistieke gegevens beschikbaar zijn, bedraagt de moesliem populatie wereldwijd meer dan 950 miljoen. De Islam is uitgegroeid in uiteenlopende klimaten, culturele en etnische landen. De grootste etnische groepen in

de islamitische gemeenschap inclusief de Arabieren komen voor in Noord Afrika, het Midden Oosten, Turkije, Rusland, Centraal Azië, Iran, Afghanistan, Pakistan, India, Bangladesh, Zuidoost Azië (Maleisië, Indonesië, Filippijnen) en in een klein deel van China. In Europa is de islam de tweede grote godsdienst, na de christelijke.

2. Islamitische leerstelling

De twee fundamentele bronnen van de Islamitische leerstelling en praktijk zijn de Heilige Qur'aan en de Ahadith (Ahle Soennat gedragsregels van de Heilige Profet Mohammed sallallaaho alaihi wa sallam).

3. De Heilige Qur'aan

Moesliems respecteren de Heilige Qur'aan als het woord van Allah Ta'ala aan Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) overgebracht door de aartsengel Gabriël, de aartsengel van de openbaring. Allah Ta'ala is zelf de auteur van de Heilige Qur'aan en daarom onfeilbaar en beschermheer ervan. Het Geschrift genaamd de Heilige Qur'aan is de collectie van de passages onthuld aan Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) gedurende 23 jaar (611-634). Het is onderverdeeld in 114 hoofdstukken van ongelijke lengte. Het kortste hoofdstuk omvat 3 korte verzen en de langste 306 lange verzen. De verzen zijn gezonden in zowel Mekka als Medina. Zowel de islamitische als de niet-islamitische geleerden, zijn het eens met de essentiële onkreukbaarheid van de Heilige Qur'aan tekst. Het is de beschermer van de leer van de vorige Heilige Geschriften. Het Geschrift bevat de kernleer van de vorige Goddelijke Boeken gezonden aan de Profeten Dawoed (David), Mousa (Mozes) en Isa (Jezus) *alaihis salaam*.

De Heilige Profeet las de verzen van de Heilige Qur'aan voor aan zijn volgelingen en deze schreven het op. Anderen leerden het meteen uit het hoofd. De Heilige Qur'aan zoals wij dat in boekvorm kennen is samen gesteld door de Sahaabas (metgezellen van de Profeet) *radi Allaho anhum* na het jaar 634. Een goed gekeurde versie is begin jaren 650 geproduceerd door een groep geleerden onder leiding van Hazrat Oesman ibn Affan *radi Allaho anho*. Hij heeft destijds alle andere versies laten vernietigen. In de Heilige Qur'aan zijn passages opgenomen over onder andere de islamitische godsdienst, sociale-, burgerlijke-, commer-ciële-, militaire- en overige toegestane activiteiten. De Heilige Qur'aan wordt door moesliems nooit lager dan navelhoogte vastgehouden. Ook wordt het nooit aan-geraakt zonder de benodigde reinheid en woezoe (rituele bewassing van de ledematen).

Voornamelijk in Arabische, maar ook wel in andere islamitische landen, ziet men vaak dat Heilige Qur'aan teksten als decoraties, banners, gebouwen en posters. Toelichting op de Heilige Qur'aan zijn talloos gegeven. De bibliotheek van Tripoli en Libanon bevatten meer dan 20.000 commentaren. In Turkije is de Heilige Qur'aan geschreven in spirituele vorm genoemd **Maznavi** door de Heilige Soefi meester Hazrat-e-Mevlana Rumi Jalaluddin *radi Allaho anho*. Dit meesterwerk is vertaald in onder andere Turks, Ottomaans Turks, Urdu, Perzisch en Engels.

4. De Ahle Soennat

De tweede substantieve bron van de Islam is Ahadith. De kern van deze tradities is gebaseerd op wat de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) zei of deed overeenkomstig de verschillende afleveringen van de Heilige Qur'aan verzen. De Ahadith kan niet vergeleken worden met de Heilige Qur'aan.

De laatste werd en wordt nog steeds in zijn geheel of deels uit het hoofd geleerd door de volgelingen van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam). Door het perfecte geheugen is in een vroeg stadium de huidige Qur'aan samengesteld in geschreven vorm.

De overlevering van de Ahadith was hoofdzakelijk verbaal. De schrijver uit de betrouwbare collectie dateert uit de negende eeuw. In tegenstelling tot de Heilige Qur'aan is de Hadith, met respect, niet onfeilbaar. In het begin van de Islam werd de vraag gesteld of de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) zelf onfeilbaar was (los van de Openbaring in de Heilige Qur'aan). Dit was een punt van discussie. Later was de algemene opvatting van de islamitische gemeenschap het Iman (geloof), dat de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) en de vorige Profeten onfeilbaar zijn. Doordat de Ahadith hoofdzakelijk van mond tot mond werd overgeleverd, bestond de mogelijkheid dat vergissingen in de menselijke overdracht konden voorkomen. Hadith is daarom een ondergeschikte bron aan de Heilige Qur'aan, hoewel het van zeer bijzondere betekenis is voor de meeste moesliems. De moesliems die volgens de leer van de Heilige Profeet (sallallaaho alaihi wa sallam) leven worden Soennieten genoemd. Deze vormen de grootste groep in de wereld. Uit de Hadith (overlevering) is gebleken dat uitsluitend deze groep 'Ahle Sunnat' naar het Paradijs gaat en de overige 72 firqa's (stromingen in de Islam) voor eens en altijd naar de Hel zullen worden gestuurd.

Verscheidene nuancerings van interpretatie en verschillende denkscholen hebben zich ontwikkeld in de Soenniet theologie. De Soenniet tendens heeft zich aangepast aan de minder belangrijke verschillen van opinie en bevestigen de algemene opvatting van de gemeenschap in rechtlijnige

belangen. Vier denkscholen hebben zich in ieder geval ook ontwikkeld in de Soenniet traditie namelijk de Hanefi, Shafi'i, Maliki en Hanbali.

5. Allah

Monotheïsme staat centraal in de Islam, het geloof in een Allah, Eenheid en de Almachtige. Geloof in meervoudigheid van Allah (polytheïsme) of in toevoeging in welke vorm dan ook aan Allah is nadrukkelijk verboden (ongeloof). Allah Ta'ala creëerde natuur door een fundamentele daad van Barmhartigheid, anders zou er daadwerkelijk een leegte zijn. Allah Ta'ala voorzag ieder element van Zijn Schepping met Zijn eigen wil, zodat het een karakteristieke vorm kreeg. Het resultaat is een goed geordende, harmonieus geheel, een kosmos waarin alles zijn eigen plaats en beperkingen heeft. Geen tekort, ontwrichting of breuk wordt gevonden in de natuur. Allah Ta'ala treedt op als Gezaghebber van het universum welke naar Zijn wil functioneert. Het is een eerste teken en bewijs van Allah Ta'ala en Zijn Eenheid. In het verleden passeerden onder Allah Ta'ala 's leiding de Profeten (Noah, Mozes, Abraham, Jezus, etc. *alaihimus salaam*). Van enkele staan de namen in de Heilige Qur'aan geschreven. Enkele van de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) zijn wonderen staan in de Heilige Qur'aan. In overeenstemming met de Islam heeft Allah Ta'ala vier fundamentele functies, te weten de Schepping, Leiding, voedsel en jurisprudentie. Alle scheppingen zijn nuttig gemaakt aan de mensheid welke zij kunnen exploiteren en daarmee hun voordeel behalen. Het toppunt van het mensdom is Allah Ta'ala te aanbidden (Hem alléén te aanbidden) en een ethisch sociaal leven te ontwikkeling vrij van corruptie.

6. Zedenleer (normen en waarden)

De Heilige Qur'aan verklaard dat 'hervormen van de aarde' ideëel is aan de menselijke inspanning. De fundamentele kritiek op het mensdom in de Heilige Qur'aan is, dat het te trots, te kleingeestig en egoïstisch is. **De mens is van aard bang**, reciteren wij in de Heilige Qur'aan. Zodra het kwaad hem overkomt, raakt hij in paniek, maar zodra het goede hem bereikt belet hij het om anderen te bereiken. Deze ondergeschikte motieven brengen individuele mensen op een dergelijk laag niveau, dat zij de Schepper uit het oog verliezen. Alleen als zij vallen en gefrustreerd zijn, denken zij aan Allah Ta'ala. Omwille van hun kortzichtigheid, vrezen mensen dat hun liefdadigheid en opoffering voor anderen zullen resulteren in hun eigen verzwakking. Dit is de invloed van Satan. Allah Ta'ala heeft beloofd dat voorspoed, weldaad zal terugkeren naar de armen die voor Hem (Allah) gekozen hebben. De Heilige Qur'aan dringt erop aan, dat de mensen hun onbeduidend gedrag nalaten en zich meer richten op het ontplooiën van zichzelf. Door te doen wat Allah Ta'ala bevolen heeft, zullen de mensen hun innerlijke moraal ontwikkelen. Dit wordt in de Heilige Qur'aan '*taqwa*' genoemd. Vrij vertaald betekent het '**angst voor Allah Ta'ala**'. Letterlijk vertaalt betekent het '**zich-zelf beschermen tegen gevaar**'. Hierdoor kan de mens onderscheid maken tussen het goede en de slechte. Bovendien kunnen zij hun eigen handelingen beoordelen, ontsnappen aan de misleiding van de (satanische) mensen, een gevaarte waaraan zij altijd zijn blootgesteld. Vaak denken mensen dat zij iets gewichtigs hebben gedaan, maar de daad is op termijn van geen betekenis. De juiste goede daad van iemand kan alleen worden beoordeeld door '*taqwa*'. Een persoonlijk streven zal het maximale voordeel zijn voor de mensheid en niet het onmiddellijke plezier of ambities van

het zelf.

7. Profeten *alaihimus salaam*

Vanwege de zedelijke zwaktes van de mens, heeft Allah Ta'ala Profeten op aarde gestuurd om de mensen correcte zedenleer én spirituele gedrag aan te leren. Na schepping en voedsel is Allah Ta'ala 's Barmhartigheid voltooid in deze daad van godgeleerde Leiding. Ondanks dat 'goed en slecht' herkenbaar ingeprent zit in het hart van de mensen, heeft de onmacht of weigering van velen om dit te erkennen ertoe geleid, dat de komst van Profeten noodzakelijk was. Deze leiding is universeel, niemand is hiervoor ontzien. Adam *alaihi salaam* was de eerste Profeet, na zijn verhuizing uit de Tuin van het Paradijs vergaf Allah Ta'ala hem zijn kleine vergissing (**deze reden accepteert de Islam niet als originele leer**). De boodschap van alle Profeten vloeit voort uit dezelfde godgeleerde bron, welke in de Heilige Qur'aan '*de Beschermende Plaquette, het Verborgene Boek of de Moeder der Goddelijke Boek*' wordt genoemd. De moesliem erkent de ca. 124.000 Profeten die Allah Ta'ala naar de mens heeft gestuurd. Godsdiensten zijn daarom in beginsel één, zelfs al verschilt hun genootschap. Profeten zijn een ondeelbare eenheid. Alle profeten zijn mensen, zij hebben geen deelneming in de Godheid, maar zijn de meest perfecte voorbeelden voor de mensheid. Sommige Profeten zijn in aanzien hoger (Rasoel) dan andere (Nabi). In de Heilige Qur'aan reciteren wij dat de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) de *Zegel der Profeten* wordt genoemd. Hiermee wordt bevestigd dat de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) de laatste Boodschapper van Allah Ta'ala is. De Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) is geboren in Mekka in het jaar 571. Hij behoorde tot de stam Hashim, een arme maar zeer

gerespecteerde tak van de prestigieuze en invloedrijke groep van Quraish. Zijn vader overleed vóór zijn geboorte en zijn moeder stierf toen hij zes jaar oud was. Hij groeide op bij zijn oom Abu Talib. Peinzend en in teruggetrokken geaardheid toonde hij op jonge leeftijd een acuut moreel van gevoeligheid. Hij werd dan ook wel *Al-Amin* (de betrouwbare, eerlijke) genoemd. Net als zijn stamgenoten werd hij ook een handelaar en maakte hij vele reizen naar Syrië waar hij communiceerde met Christenen. De Profeet (sallallaaho alaihi wa sallam) begon de zaken van een weduwe, Khadija te regelen. Vanwege zijn eerlijkheid en bekwaamheid trouwde zij met hem toen hij 25 jaar oud werd. Toen de Profeet 40 jaar oud werd kreeg hij de eerste Openbaring van Allah Ta'ala om de Boodschap van de Waarheid te verkondigen. Dit deed de Profeet gedurende 23 jaar. De Profeet leefde 63 jaar op aarde (in fysieke vorm).

8. De dag des Oordeels

In hoofdstuk *Al-Fatiha* van de Heilige Qur'aan staat: "Allah Ta'ala is Heer en Meester van de Dag des Oordeels" (Qur'aan 1:3). De theologische activiteiten van de Schepping, voedsel en Leiding komen aan hun eind met de komst van de Dag des Oordeels. Op deze dag gaan alle mensen bijeenkomen en Allah Ta'ala zal over ieder mens oordelen. Degene met goede daden gaan naar het Paradijs en zij met slechte daden naar de hel. Allah Ta'ala zal ook die moesliems vergeven, die oprecht vergiffenis verdienen.

9. De vijf zuilen van de Islam

De Islam is, zoals u in het begin heeft gelezen, gebaseerd op vijf zuilen namelijk het Geloof, het Gebed, de Armen-belasting, het Vasten en de Bedevaart naar Mekka.

10. Het Geloof

Een moesliem belijdt zijn geloof door met hart en ziel uitspreken van de geloofsbelijdenis (Sjahaadaah). Hierdoor getuigt de moesliem dat er geen god is dan Allah Ta'ala en dat de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) Zijn laatste Boodschapper is. Niet alleen met hart en ziel erkennen hiervan is voldoende, het moet ook door de moesliem (gelovige) in praktijk worden gebracht.

11. Het Gebed

Een moesliem bidt vijf maal per etmaal. Deze gebeden heten *Fadjr* (voor de dageraad), *Zohr* (begint ongeveer een uur nadat de zon de middenstand heeft bereikt), *Asr* (begint ca. twee uur voor zonsondergang in het laagseizoen en tweeëneenhalve uur voor zonsondergang in het hoogseizoen), *Maghrib* (begint met het aanbreken van de zonsondergang) en *Isha* (dit late gebed begint ruim twee uur na zonsondergang). Omstreeks middernacht begint het *Tahadjoed* gebed. Deze is echter niet verplicht gesteld, maar wordt door veel moesliems voor spirituele vooruitgang verricht. De moesliem richt zich tijdens het gebed naar de richting van de Kaaba in Mekka, het centrum van devotie.

12. De Armenbelasting

Islam betekent naast broederschap ook sociale rechtvaardigheid. De Islam leert ons dat wereldse rijkdom tijdelijk in ons bezit blijft. In het hiernamaals heb je er niets aan. Het blijft namelijk op aarde achter. Door met je rijkdom armen en behoeftige tegemoet te komen voldoe je aan een goede daad. Het is een grote zonde om het geld op te potten, terwijl je er geen goede daad mee verricht.

13. Het Vasten

Elke moesliem is verplicht zich te onderwerpen aan de Wil van Allah Ta'ala. Vanaf de leeftijd van 15 jaar is het verplicht zich aan op z'n minst de vijf Geboden of zuilen te houden. De negende maand van de islamitische kalender is de Ramadaan. In vergelijking met de christelijke kalender is de islamitische jaar gemiddeld 11 dagen korter. Dit is de reden waarom ieder jaar de Ramadaan in een andere periode van de christelijke kalender valt. Het vasten begint met de zonsopgang en eindigt met de zonsondergang. In deze tijd mag niet gegeten en gedronken worden. Daarnaast is het voor beide partners (gehuwde man en vrouw) verboden seksuele contacten te hebben. Het vasten vergt dus een grote discipline van de moesliem. Kortom genotsmiddelen zijn niet toegestaan. De Ramadaan duurt 29 of 30 dagen, afhankelijk van de nieuwe maan. In de maand Ramadaan is een belangrijke avond het is de avond van vergiffenis en is bekend als **Lailat-ul-Qadr**. In de heilige nacht Lailat-ul-Qadr is het Heilige Geschrift, de Heilige Qur'aan, geopenbaard aan de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam). Lailat-ul-Qadr, een bijzonder verheven nacht, is de nacht waarop alle deuren der zegen opengaan en Allah Ta'ala moesliems oproept om vergiffenis te vragen.

14. Regels bij het vaststellen van het begin en eind van de maand Ramadaan.

Deze uitleg is een Ahle Soennat interpretatie die gebaseerd is op de Heilige Qur'aan en Hadith (de Shari'ah, overleveringen van de Profeet) volgens *Imam-e-Azam Abu Hanifa radi Allaho anho*. Tegenwoordig is deze Hadith nader uitgelegd door Imam-e-Ahle Soennat *Ash Shah Ahmad Raza Khan radi Allaho anho*. De hervormer van de 14e eeuw Hijri. Van de 12

maanden is vaak het begin en einde van de maand Ramadaan een onderwerp van discussie. Ala Hazrat zegt: "Bij alle Openbaringen is er altijd slechts één interpretatie (uitleg, onderwerping) geldig. De Islam past zich niet aan een tijdperk, omgeving of omstandigheid. *"Allah Ta'ala is Alwetend!"* Door te stellen, dat de omstandigheden in het jaar 622 anders zouden zijn is onzin. Daarom mag men geen eigen interpretaties geven vanwege eigen persoonlijke belangen, behoeften en of denkwijze. De moesliem mag niet vervallen in de huidige technologie en wetenschap, het materialisme, de verdorvenheid, de intolerantie en/of in sterke mate de anti-islamitische activiteiten door moenafieks (huichelaars) en non-moesliems machten."

Tegenwoordig laten, droevig genoeg, moesliems zich manipuleren door moderne technologische interpretaties en wetenschappen, gedreven door materialistische lusten en verworvenheden.

15. De Bedevaart

Iedere moesliem die economisch sterk is, is verplicht de Hadj (Bedevaart) te verrichten. Ruim 2 miljoen moesliems over de hele wereld gaan jaarlijks voor de Hadj naar Mekka in Saoedi Arabië. Dit is de laatste onvoorwaardelijke verplichting van de moesliem die eens in het leven deze pelgrimstocht moet maken. In Mekka staat de Kaaba, het huis van Allah Ta'ala. Door de ontwikkelingen in de vervoerindustrie, voornamelijk het vliegtuig, is het bezoek aan de stad Mekka voor de Hadj toegenomen. De pelgrim wordt *Hadji* genoemd. Gedurende de eerste tien dagen van de Bedevaart mag de Hadji zijn haren en nagels niet knippen en moet hij zich onthouden van alle vormen van onfatsoenlijkheid. De belangrijkste handelingen van deze tien dagen zijn zeven keer om de Kaaba heen lopen,

zeven keer snel lopen tussen twee bergen dicht bij de heilige plaats, ongeveer 5 kilometer lopen naar Mina, daarna de reis 9 kilometer verder vervolgen naar Arafat; daar die middag verblijven en luisteren naar een preek, daarna teruggaan naar Mekka. Teruggekomen in Mekka moet de Hadji een offer brengen ter gedachtenis aan de Profeet Abraham *alaihi salaam*, zijn bijzondere daad om zijn dierbare zoon op te offeren voor Allah Ta'ala, en daarna nogmaals de Kaaba bezoeken. Na deze tien dagen is de kern van de Bedevaart afgerond en gaat de Hadji naar Medina waar hij of zij de Tombe van de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) bezoekt.

16. Islam en de samenleving

De islamitische visie op de samenleving is theocratisch in de zin van 'het doel van alle moesliems is Allah Ta'ala Zijn Geboden op aarde opvolgen'. Ondanks deze, geestelijke voorschrift, beoefenen een aanzienlijk aantal religieuze autoriteiten politieke invloeden uit in sommige islamitische landen. Islamitisch sociale filosofie is gebaseerd op het geloof dat alle terreinen van het leven spiritueel, sociaal, politiek en economisch een ondeelbare eenheid maakt. Dit is door en door ingebed met islamitische waarden en normen. Dit ideaal weergeeft concepten als 'Islamitische Wet' en 'Islamitische Staat'. Het verklaart de Islam als sterke accent op het sociale leven en sociale functie. Zelfs de kardinale godsdienstige verplichtingen, de vijf zuilen van de Islam, geven als richtlijnen heldere sociale suggesties, bijvoorbeeld elkaar ontmoeten en gezamenlijk in de moskee en het gebed verrichten.

17. De godsdienstige gemeenschap

De basis van het islamitische genootschap is de gemeenschap van de godsdienst welke geconsolideerd wordt door de vijf zuilen van de Islam. De missie is het goede te verkondigen en het slechte te verbieden en daarmee de aarde te hervormen. De gemeenschap moet al het buitengewone vermijden. Gedurende de 'Middel Eeuwen' begonnen islamitische autoriteiten een gradatie van onfeilbaarheid te claimen, tot voordeel van de gemeenschap, maar de Europese koloniale overheersers in de islamitische landen lieten speculeren dat het gemeenschap gestraft moest worden.

In de 20ste eeuw hebben islamitische filosofen voortdurend dialoog gevoerd en voorstellen gedaan voor hervorming.

18. Onderwijs

Het islamitische universitaire systeem heeft een bijzondere bijdrage geleverd aan de culturele ontwikkelingen van de Islam. De universiteiten waren gesticht als instituten van religieuze studie, waar Oelema-e-Ahle Soennat (Schriftgeleerden), Qazies (rechters), Moefti's (uitlegger van de wetteksten) en andere hooggeplaatste functionarissen werden opgeleid. Deze functionarissen vormden een belangrijke politieke groep, vooral in Turkije en India, waar zij veel invloed hadden op het Staatspolitiek. In veel moesliem landen van de 20ste eeuw hebben de Oelema hun vroegere invloedrijke status verloren, voornamelijk te midden van de westers geschoolde moesliems die geen sterke verlangen hebben naar de strikte religieuze gedragslijn.

In de 9de eeuw stichtte de kalief *Al-Mamun* een academie in Bagdad op voor de studie van moderne (wereldse) vakken en

voor de vertaling van Griekse filosofische en wetenschappelijke teksten. In de 10de eeuw stichtte de Fatimid kaliefen de *Al-Azhar universiteit* in Cairo voor onder andere moderne studies. Al-Azhar is nog steeds het belangrijkste centrum voor islamitische studies. Vorsten en welgestelde mensen steunen financieel nog steeds individueel geletterden van deze universiteit. Middel-eeuwse islamitische geleerden leverden belangrijke bijdragen aan de onderwerpen filosofie, medicijnen, astronomie, wiskunde en de natuurwetenschappen.

Tussen de 9de en 13de eeuw waren de islamitische universiteiten de meest productieve ontwikkelaars in de wereld. Te midden van de andere islamitische universiteiten werd in 1067 de Nizaamiya gesticht in Bagdad door de Iranese Staatsman *Nizaam al-Moelk*. Hier werd de wet, theologie en islamitische traditie onderwezen. Een van de beroemde medewerkers van deze universiteit was *Al-Ghazzali*. De Moestansiriyya werd in 1234 in Bagdad gesticht. Hier werd onderricht gegeven in de islamitische wetgeving en andere vakken.

19. Islamitische Wetgeving

De islamitische wetgeving, genoemd de Shari'ah, omschrijft nauwkeurig de morele doelen van de gemeenschap. In de islamitische gemeenschap heeft de term 'Wet' een ruimere betekenis dan die van het moderne Westen, omdat islamitische wet zowel wettig als morele bevelen bevat.

20. De vier bronnen

Islamitische wetgeving is gebaseerd op vier bronnen. De eerste twee zijn de feitelijke bronnen, te weten de Heilige Qur'aan en de Ahadith. De derde bron wordt *Iejma* (individueel verantwoordelijke opinie) genoemd. Dit wordt toegepast wanneer een probleem niet wordt gedekt door passages in de Heilige Qur'aan of Ahadith. Een Moefti (islamitische jurist) kan dan een uitspraak doen over het probleem door gebruik te maken van *Qiyaas* (parallele redenering). Zulke beredenering werd voor het eerst ontwikkeld toen islamitische theologen en juristen, in overmeesterde landen, werden geconfronteerd met de noodzaak lokale gewoontes en wetten te integreren met de Heilige Qur'aan en Ahadith. Later hebben islamitische autoriteiten deze originele redeneringen als gevaar gezien voor de interpretatie van de Heilige Qur'aan en Ahadith, en hebben zij de toepassing ervan gelimiteerd tot uitzonderingen.

Omwille van de wijsgerige veranderingen in de moesliem wereld gedurende de laatste decennia, is een hernieuwde nadruk gelegd op de innovatieve bedenkers van *Ijtihad*. Deze vierde bron is de consensus van de gemeenschap welke geleidelijk aan is bereikt door het terzijde leggen van sommige opinies en de acceptatie door anderen. Daar de Islam geen officiële dogmatische autoriteit heeft is dit een informeel rechtsproces dat vaak lange behandeltijd nodig heeft.

21. Hadith

De overleveringen van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) worden Hadith genoemd. Meervoud van het

woord Hadith is Ahadith. Het beschrijft voorschriften voor onder andere handelingen en het leven volgens zijn Soennat. Het wordt geaccepteerd als een belangrijke bron van islamitisch geloof en praktijk en komt ná de Heilige Qur'aan op de eerste plaats. De meest belangrijkste en grootste is het boekwerk *Sahih Bukhari* (7.675 Ahadith) welke geschreven is door *Hazrat Imam Bukhari radi Allaho anho*. Een aantal andere Ahadith boeken zijn *Sahih Moesliem*, *Tirmizi*, *Abu Dawoed* en *Ibn Maja*. Alle Ahadith boeken zijn genoemd naar hun auteur. Deze boeken bevatten interpretaties van de wetgeving, debatten over theologische zaken zoals het vasten en het gebed, gedrag en houding, sociaallevens en commerciële handelwijze.

22. Denkscholen

Vijf denkscholen zijn in de Islam opgericht. Vier Soenniet en één Sjiieten. De vier Soennitische denkscholen verschenen in de eerste twee eeuwen van de Islam, te weten *de Hanafi*, *de Shafi'i*, *de Maliki* en *de Hanbali*. Alle vier hebben systematische redeneringen gebruikt voor de terreinen die niet gedekt werden door de Heilige Qur'aan en Ahadith. Zij verschillen in beginsel in hun accent op het 'tekstuele recht' of 'analogische beredenering'. Elke denkschool erkent de conclusies van de ander als uitermate wettig en het wordt binnen de kaders van orthodoxe Islam toegepast. Elke school strekt zich uit in verschillende gebieden. De *Hanafi* in het Indiase subcontinent, Centraal Azië, Turkije, enkele streken van Egypte, Jordanië, Syrië, Irak, Suriname, Pakistan en Palestina. De *Maliki* in Noord Afrika, de *Shafi'i* in Zuidoost Azië en de *Hanbali* in Saoedi Arabië. De Sjiieten denkschool *Jafari* in Iran.

23. Jihad

De term *Jihad*, vrij vertaalt heilige oorlog, benadrukt de belemmering van de islamitische doelstelling om de wereld te hervormen, welke gepaard kan gaan met het inzetten van militaire macht. De voorgeschreven richt-lijnen voor Jihad zijn niet bedoeld voor territoriale uitbreiding of gedwongen bekering van mensen tot de islam, maar voor politieke machtsovername ten einde de islamitische principes toe te passen door openbare instituten en onderdrukking van de Islam te voorkomen. Verder ter verdediging van aanvallen op de Islam. Het concept Jihad was en wordt desondanks gebruikt door sommige (zwakbegaafde) moesliem heersers om oorlogen te rechtvaardigen gemotiveerd door puur politieke ambities.

Volgens de islamitische wet was de wereld verdeeld in drie zones: het *Huis van de Islam* (waar moesliems in overwicht zijn), het *Huis van Vrede* (de kracht waarmee moesliems vredesverdragen hebben afgesloten) en het *Huis van de Oorlog* (de rest van de wereld). Langzamerhand werd Jihad meer geïnterpreteerd als defensief dan offensief. In de 20ste eeuw inspireert het concept Jihad moesliems in hun belemmering tegen het westerse kolonialisme.

24. Het gezin

De vroegere islamitische gemeenschap trachtte de familiebanden te versterken op kosten van loyaliteit van de oude stam. De Heilige Qur'aan beklemtoont '**respect voor de ouders en liefde en wijsheid tussen het echtpaar**'. Man en vrouw zijn verklaard gelijkwaardig te zijn 'buiten beschouwing gelaten dat mannen één gradatie hoger zijn', omdat mannen verantwoordelijk zijn voor bescherming en

levensonderhoud van hun vrouw(en) en kinderen. Hazrat Ibn Umar verhaalt dat de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) zei: “Jullie (de mannen) zijn de beschermers (voogden) van alles en jullie zullen ondervraagd worden op de Dag des Oordeels over jullie voogdijschappen. Mannen zijn verantwoordelijk voor hun echtgenote, kinderen en levensonderhoud en de vrouw is verantwoordelijk voor de bezittingen van haar man” (*Hadith Sahih Bukhari, Muslim*).

25. De geesteswetenschap

In de tijd dat de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) de Islam verkondigde werd het Arabische schiereiland bewoond door groepen Bedoeïenen (nomaden die zich bezig hielden met stelen). Deze zwervers kwamen op gegeven ogenblik in de handel terecht. De religie van de Arabieren was polytheïstisch. Niettemin, een oude traditie van monotheïsme of op zijn minst een geloof in een hogere macht was aanwezig. Joodse en christelijke gemeenschappen leverden vermoedelijk een bijdrage aan een groeiende ontvankelijkheid van monotheïstische doctrines, hoewel nooit het joodse noch het christelijke teken bij de Arabieren werd aangetroffen. Een aantal monotheïstische priesters probeerden de Profeet (sallallaaho alaihi wa sallam) voor te gaan, maar hadden geen succes.

26. Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam)

De Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) begon zijn geestelijke ambt op veertigjarige leeftijd. De aartsengel Jibriel (Gabriel) *alaihis salaam* kwam naar hem toe en zei: “Lees in naam van Allah Ta’ala.” Na drie keer het verzoek van de aartsengel las de Profeet een aantal door Hazrat Gabriel *alaihis salaam* meegebrachte Openbaringen

van Allah Ta'ala die in de Heilige Qur'aan (Surah Iqra) terug te vinden zijn. De Profeet vertelde deze gebeurtenis aan zijn familie en naaste vrienden en vier jaren later had hij 40 personen bekeerd tot de Islam. Hij begon de Boodschap van Allah Ta'ala in het openbaar te verkondigen door eerst te beginnen in zijn geboortestad Mekka. Bepottelijk gemaakt en bedreigd door de Mekkanen verliet hij in 622 n. Chr. Mekka en vertrok naar Medina. Hiermede is het islamitische kalenderjaar *Hijri* (vluchten) begonnen. Hazrat Umar *radi Allaho anho*, de tweede kalief van de islam systematiseerde de islamitische kalender in het jaar 639 n. Chr.

Al spoedig beklede de Profeet (sallallaaho alaihi wa sallam) in Medina de functie als tijdelijke en spirituele autoriteit en werd hij herkend als een wetgever en Profeet. De Arabische en Joodse oppositie in Medina werd vernietigd en de oorlog tegen de Mekkanen kreeg een aanvang. In toenemende mate verklaarden de Arabieren getrouwheid aan hem en in 630 werd Mekka veroverd. De centrale leerstelling van de Profeet was goedgezindheid, de Almachtige en Eenheid van Allah Ta'ala, de noodzaak van weldaad en rechtvaardigheid in menselijke relaties. Belangrijke elementen van het Jodendom en christendom werden samengevoegd in de nieuwe godsdienst. Zulke centrale instituten als de pelgrimstocht en de Kaaba heiligdom werden opgenomen in de islamitische praktijk.

27. De klassieke periode

Gedurende de eerste eeuwen van de islam werd de wetgeving, theologie en de fundamentele orthodox islamitische disciplines ontwikkeld. Theologie is van direct belang voor de wetten van de islam, maar niet zo essentieel zoals de christelijke theologie was voor het christendom.

Theologische speculaties begonnen vrij spoedig na het jaar 634 n. Chr. De eerste grote zaak in kwestie werd geprovoceerd door de moord van de derde kalief Oesman ibn Affan *radi Allaho anho* en aansluitend de politieke belemmeringen. De Khari-jites, een fanatieke groep, kwam op om het respect van praktisch alle moesliem politieke autoriteiten te oneerbiedige, en na talloze opstand werden zij uiteindelijk onderdrukt. Een meer gematigde interne onenigheid van de Khari-jites, genoemd Ibaadis, overleefde de onderdrukking. Deze sekte bestaat nog steeds in Noord en West Afrika, Syrië en Oman.

28. De Mutazilies (*zijn ongelovigen*)

De vertaling van Grieks filosofische literatuur in het Arabisch in de 8ste en 9de eeuw resulteerde in het ontstaan van de eerste voornaamste islamitisch theologische school, genaamd de Moetazilites. Zij legden de nadruk op logisch denken en zorgvuldige logica. De vraag om de belangrijkheid van goede werken hield stand en de Moetazilites handhaafden, dat een persoon die een grafschennis pleegde zonder berouw te hebben noch een moesliem noch een niet-moesliem was, maar het midden-grond bewoonde. Hun fundamentele nadruk lag op de absolute Eenheid en Rechtvaardigheid van Allah Ta'ala. Zij verklaarden dat Allah Ta'ala puur geest was zonder eigenschappen, omdat eigenschappen met zich veelheid van vormen meebrengen.

Godgeleerde rechters vereisten vrije wil van de mens, omdat de mens vrij moest zijn in het kunnen kiezen tussen goed en kwaad. Beloning en straf werden absurd. Allah Ta'ala, omdat Hij volmaakt is, kan geen beloning voor het goede tegenhouden of straf voor het kwaad. De Moetazilites verdedigden, als rationalisten, de menselijke beweegredenen

als competent voor het onderscheid tussen goed en kwaad, hoewel het bijgevoegd is door onthulling.

De theologie van de Moetazilites werd ingeburgerd als een Staatsgeloofsbelijdenis door kalief Al-Mamun, maar in de 10de eeuw zette een terugslag zich in onder leiding van de filosoof Al-Azhar en zijn volgelingen. Zij verloochenden de vrijheid van de vrije wil betreffende het concept als onverenigbaar met Allah Ta'ala Zijn absolute macht en wil. Zij verloochenden ook, dat natuurlijk redenering van de mens kan leiden tot kennis over goed en kwaad. Morele waarheden zijn gestaafd door Allah Ta'ala en kunnen alleen gekend worden door openbaring. De vooruitzichten van Al-Azhar en zijn school kwamen langzamerhand overheersend in Soenniet of orthodox islam en zij zegevierden onder meest conservatieve moesliems. De tendens van de Soennieten was tolerant en zij pasten zich aan de kleine verschillen over opinie. Ook benadrukten zij de consensus van de gemeenschap in het belang van de doctrine.

29. Middeleeuwse filosofie

De Moetazilites waren waarschijnlijk de eerste moesliems die de Griekse filosofische methoden overnamen om hun mening uit te leggen. Sommige van hun tegenstanders pasten dezelfde methoden toe en het debat initieerde de islamitisch filosofische beweging welke berustte op de Arabische vertaling en studie van Grieks filosofische en wetenschappelijke werken aangemoedigd door de kalief Al-Mamun.

De eerste bekende islamitische filosoof in de 9de eeuw was *Arab al-Kindi*. Hij trachtte het Grieks filosofische concept op een lijn te brengen met de Openbaring van de Islam. Als opvolgend islamitische filosoof van die periode werd hij in

beginsel geïnspireerd door werken van Aristoteles en door Neoplatoons, welke hij samenvoegde tot een geheel nieuwe filosofisch systeem.

In de 10de eeuw was de Turk *al-Farabi* de eerste islamitische filosoof die Openbaring en godsdienstige wet ondergeschikt maakte aan filosofie. Hij beargumenteerde, dat filosofische waarheid op de wereld hetzelfde is en dat veel verdwenen godsdiensten symbolische expressies zijn van een ideaal universeel godsdienst.

In de 11de eeuw voltooide de Perzisch islamitische filosoof en arts Aviciena de meest systematische integratie van Grieks rationalisme en islamitische denkwijze. Dat was op basis van verschillende orthodoxe artikelen van het geloof, zoiets als geloof in persoonlijke onsterfelijkheid en in de schepping van het heelal. Hij beweerde ook, dat godsdienst slechts filosofie is in een metaforische vorm dat het aanvaardbaar maakt voor de mensen die niet in staat zijn filosofische waarheden te bereiken in redelijke formule-ringen. Deze opvattingen leidden tot aanvallen op Aviciena en op de filosofie in het algemeen door meer orthodox islamitische denkers. Voornamelijk op de theoloog al-Ghazzali, wiens boek *Destruction of the Philosophers* het meest te doen had met het eventuele verval van rationalistisch filosofische speculaties in de islamitische gemeenschap.

Averroes, in de 12de eeuw Spaans-Arabische filosoof en arts, verdedigde Aristoteles en Neoplatoons zienswijzen tegen al-Ghazzali en werd de meest significant islamitische filosoof in de westerse intellectuele geschiedenis wegens zijn invloeden op de Scholasticus.

30. Soefisme

De mystieke beweging (soefisme) dateert uit de 8ste eeuw n. Chr. toen kleine groepen vrome moesliems begonnen het innerlijke leven van de geest te ontwikkelen door morele zuivering. In feite was het soefisme al begonnen gedurende de fysieke aanwezigheid van de Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam). Er werden in Medina twee scholen opgericht. Een school dat zich met nadruk legde op de studie van Shari'ah, en als bijvak spiritualiteit en de tweede school die de nadruk legde op spiritualiteit gevolgd door Shari'ah. In deze Sahaaba tijd waren in principe alle Sahaaba's een Aliem. In deze tijd waarin wij leven is het verstandiger om eerst Shari'ah te leren en daarna spiritualiteit zoals alle Awliyah het hebben gedaan.

Gedurende de 9de eeuw ontwikkelde soefisme zich in een mystiek onderricht met rechtstreekse verbondenheid of zelfs extatisch vereniging met Allah Ta'ala als het ideaal. Deze inspiratie tot de mystieke harmonie met Allah Ta'ala verstoorde de orthodox islamitische overtuiging tot het monotheïsme. In 922 werd al-Hallaj ervan beschuldigd zijn identiteit te hebben vergeleken met Allah Ta'ala en werd hij geëxecuteerd in Bagdad. Prominente Soefi's probeerden vervolgens een samenvoeging te bereiken tussen gematigde Soefisme en orthodoxe praktijken.

In de 11de eeuw slaagde al-Ghazzali grotendeels erin om Soefisme binnen de orthodoxe grenzen te brengen.

In de 12de eeuw ontwikkelde Soefisme zich tot een geschoolde elite in een complex populaire beweging. De Soefi legde het accent op intuïtief kennis én de liefde voor Allah Ta'ala vergrote de aantrekkingskracht van de mens tot de islam.

Grotendeels breidde de Soefisme zich uit van Midden Oosten tot Afrika en Oost Azië. Soefi broederschap vermenigvuldigde zich snel van de Atlantische kust tot Indonesië. Sommige overspanden zelfs de volledige islamitische wereld, anderen waren regionaal of lokaal actief. Het enorme succes van deze broederschapen lag juist primair in de bekwaamheden en menslievendheid van hun stichters en leiders die niet alleen bijstonden in de spirituele noodzakelijkheden van hun volgelingen, maar ook de armen hielpen in alle oprechtheid door frequente dienstverlening als intermediair tussen de mensen en de overheid. Bekende Soefi Orders zijn Qadri, Chishti, Nagsbandi en Suharwardi.

31. Andere sekten

De Sjiïeten dook op, uit een geschil over politieke opvolging van Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam). De Sjiïeten beweren dat de zeggenschap over de gemeenschap een Goddelijk Recht van de Profeet zijn nazaat is via zijn dochter Fatima en haar man Ali *radi Allaho anhum*. De Sjiïeten geloven in een serie van 12 onfeilbare leiders (Imams) te beginnen met Imam Ali. De Sjiïeten wordt ook gekend als '*de Twaalfde*'. De twaalfde en laatste imam verdween in 880 en Sjiïeten wachtten op zijn terugkeer het moment waarop de wereld gevuld zal worden met gerechtigheid. Tot die tijd is zelfs de beste heerser half legitiem. De Sjiïeten, in tegenstelling tot de orthodoxe Soennieten, beklemtonen esoterische kennis eerder dan de consensus van de gemeenschap.

De Wahabis zijn volgelingen van een hervormde beweging. Deze beweging begon door de conservatieve Syrische jurist Mohammed ibn Abd al-Wahhab (1703-1792). Ibn Abd al-Wahhab was trouw aan de Heilige Qur'aan en Ahadith. Hij

verwierp alle vernieuwingen evenals de principes van consensus, van de moesliemgemeenschap, op initiërende islamitische Schrift en uit gewoonte vergelijkingen met de Heilige Qur'aan en Ahadith. Het ascetische leven en de strenge preken van ibn Abd al-Wahhab breidde de invloed van de Wahabis uit, die weelde, dansen, gokken, muziek en roken verwierp. Het Wahabisme groeide snel als een nationalistisch religieuze beweging met nazaten door heel Arabië. De Wahabi strijders vielen met succes aan en verwijderden in de vroege jaren van de 19de eeuw de heiligdommen van Karbala uit de steden Riyad, Mekka en Medina. Dit deden zij voordat de Turkse sultan Mahmoed II met zijn leger hun in 1818 versloeg. Momenteel zijn er meer dan 8 miljoen Wahabis, waarvan merendeels op het Arabische schiereiland Saoedi Arabië leven. De boeken van deze sekte die beweringen van ongeloof bevatten zijn lang geleden gepubliceerd en uitgegeven door deze respectloze mensen, toen zij nog in leven waren. Sommige van deze boeken zijn voor de tweede keer gedrukt en nogmaals hebben de geleerden van de Ahle Soennat afkeuring van deze beweringen uitgesproken en uitgegeven. De gedrukte documenten van deze respectloze mensen waarin zij Allah Almachtige een leugenaar noemen, onder hun zegels en signaturen, kunnen vandaag de dag nog gezien worden. Foto's van deze documenten zijn genomen. Foto's en andere boeken werden naar Makkah Muazzama en Medina Moenawwara gebracht om hetzelfde te presenteren aan de geleerden van deze heilige plaatsen. Deze foto's zijn nog steeds in het bestand van de Arabische regering.

Dit onheilige oordeel betrekking hebbende op de valse bewering, dat Allah een leugenaar is waren 18 jaar geleden1 nogmaals gepubliceerd met een tegenspraak in Rabi-ul Akhir, 1308 Hijri in het tijdschrift Siaanat-un-Naas in Hadiqah-tul-

Uloom Press, Meerut (stad in India). Later in 1318 Hijri werd een gedetailleerde tegenspraak over dit oordeel gepubliceerd in Gulzar-e-Hasnie Press, Rumba. Tot op heden, in 1320 Hijri, was een veelomvattende tegen-spraak over dit oordeel gepubliceerd in Tuhfah-e-Hunafiah Press in Patna Azimabad. De auteur van dit onheilige oordeel ging dood in de maand Jamad-al-Akhir in 1323 Hijri. Hij handhaafde volkomen stilte tot zijn dood. Nooit heeft hij gezegd dat het niet zijn oordeel (Fatwa) was, noch verklaarde hij de bedoeling te hebben datgene te zeggen wat de Ahle Soennat geleerden hadden begrepen. Hij had kunnen verduidelijken wat hij zowaar gemeend had. Het was geen onbelangrijke kwestie, welke hij kan negeren. Het was een zeer serieuze kwestie van ongelooft.

Andere kleine sekten zijn ontstonden naast de Shia. De meest bekende van deze is de Ismaïl sekte. De theologische ideeën van Ismaïl is meer radicaal dan die van de Sjiïeten en zijn grotendeels afgeleid van *Gnosticisme* en *Neoplatonisme*. Ismaïls zijn hoofdzakelijk ontstaan in India en Pakistan; anderen zijn recentelijk geëmigreerd van Oost Afrika naar Canada. Ismaïl is de oudste zoon van *Jaffar al-Sadiq* die de Sjiïeten erkennen als de zesde imam of spirituele opvolger van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam). Na de dood van Ismaïl erkenden zij zijn zoon Mohammed als de zevende en laatste imam wiens terugkeer op de Dag des Oordeels zij afwachten. De Ismaïls worden ook gekend als 'de Zevende', omdat zij alleen zeven imams erkennen minder dan de twaalf van de Sjiïeten.

In de 9de eeuw werd een Ismaïlische Staat door Hamdan Qarmat op communistische principes in Irak gesticht. Zijn volgelingen werden bekend als Qarmatians. Zijn Staat viel spoedig uiteen en sommige van zijn volgelingen vormden in de 10de eeuw samen met andere Ismaïl groepen de Fatimid

dynastie van Noord Afrika. Twee centrale branches van Ismails zijn in Bohras met hoofdkwartier in Mumbai (India) en de Khojas geconcentreerd in de Gujrat Staat (India).

Een ander afgeleide sekte van de Ismails met aan het hoofd Aga Khan heeft volgelingen in Pakistan, India, Iran, Jemen en Oost Afrika. Een andere uitloper van de Ismails is de Drasse sekte die verrees na de mysterieuze verdwijning van de Ismail Fatimid kalief al-Hakim in Cairo. Veel Drussen geloven dat al-Hakim een incarnatie van Allah Ta'ala is.

In 1814 verklaarde een jonge Sjiïet, Mirza Ali Mohammed van Shiraz, zichzelf tot *Bab* (poort tot Allah Ta'ala) en verzoon een Messiaanse rol. Zijn volgelingen, de Babis, werden onverbiddelijk vervolgd door de Sjiïet geestelijken en hij werd geëxecuteerd in 1850.

Onder leiderschap van zijn discipel, Mirza Hoseyn Ali Nuri (bekend als Bahauallah), ontwikkelde de Bahái (zo werd de groep later genoemd) een kosmisch pacifistische doctrine, verklarende dat Bahái een godsdienst was onafhankelijk van de islam. Hij bekeerde veel mensen in de Verenigde Staten tot zijn sekte. Onder leiding van Shighi Efendi ontwikkelden de Bahais een administratief systeem met hoofdkwartieren in Wilmett, Illinois, Verenigde Staten. Naar schatting zijn er wereldwijd 5,3 miljoen Bahais, waarvan er 110.000 in de Verenigde Staten wonen. Deze sekte heeft intussen in meer dan 300 landen afdelingen en hun boekwerk is vertaald in meer dan 350 talen.

Noot: In de Sahih Hadith Sharief staat geschreven dat alle andere sekten (72), dan de Ahle Soennat, op een dwaalspoor zijn en niet naar het zullen Paradijs gaan.

32. Islam in de 20ste eeuw

De stagnatie van de islamitische cultuur na de 'Middel Eeuwen' leidde tot een originele denkwijze (*Itihad*) en religieuze hervormingsbewegingen. In tegenstelling tot de primaire leerstelling en filosofische bewegingen van de Middeleeuwen waren de moderne bewegingen voorname-lijk betrokken bij de sociale en morele hervormingen. De eerste beweging was de ongelovige Waai (genoemd naar zijn stichter Ibn Abd al-Wahabi) welke in Arabië in de 18de eeuw opkwam en een enorme promotor van de herop-leving werd met uitlopers door de hele moesliemwereld. De Wahabi beweging trachtte de islam opnieuw in te voeren door het te zuiveren van non-islamitische invloeden, in het bijzonder degenen die het monotheïsme in gevaar brachten en door het accent te leggen op de verantwoordelijkheden van moesliems eerst na te denken alvorens blindelings tradities te accepteren. Zelf zeggen de Wahabis dat het verstand van onze Heilige Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) gelijk is aan het verstand van een viervoetig dier. Hoe kunnen deze ongelovige, onnozele en helbewoners dit in hun verstand halen?

Andere islamitische hervormers werden beïnvloed door Westerse ideeën. De meest invloedrijke hervormer van de 19de eeuw n. Chr. was de Egyptenaar Mohammed Abduh die geloofde, dat de beweegredenen en de moderne Westerse denkwijze eerder de waarheid van de islam zou bevestigen dan het te ondermijnen én dat islamitische dogma zou worden hervormd in een moderne onderwijs-periode.

Mohammed Iqbal is de meest bekende moderne filosoof die de herinterpretatie van de islamitische dogma's heeft geprobeerd te verbeteren. Andere intellectuelen in Egypte,

Turkije en India hebben getracht zulke ideeën in overeenstemming te brengen met de leer van de Heilige Qur'aan zoals die opgericht zijn door constitutionele democratie, wetenschap en de emancipatie van de vrouw. De Heilige Qur'aan leert het principe van 'heersen door overleg' welke in moderne tijden, disputeren zij, het best eerder gerealiseerd kan worden door een representatieve regering dan monarchie. De niet-moesliems brachten onder de aandacht dat de Heilige Qur'aan de studie en gebruik van de natuur aanmoedigde, maar dat moesliems al na enkele eeuwen van briljant wetenschappelijk werk in Europa de Heilige Qur'aan hadden gepasseerd en afstand van had genomen. Zij beklemtonen dat de Heilige Qur'aan vrouwen gelijke rechten had gegeven, maar dat deze onrechtmatig in bezit waren genomen door mannen die grote mate polygamie aanmoedigen. Hoewel de modernste ideeën gebaseerd waren op de aannemelijke interpretatie van de Heilige Qur'aan werden zij vooral na 1930 met bitterheid bestreden door de islamitische gemeenschap.

Ten slotte, en wellicht meest belangrijkste, de bitter verontwaardigde moesliems voelt alles wat westers is als kwade westerse kolonialisme, soms wel terecht. Gedurende de moderne periode is de islam gegroeid door toename van bekeerde Afrikanen en zwarte Amerikanen aan wie de fundamentele voorstander, van algemene gelijkheid, veel betekent.

33. Islam en andere godsdiensten

Overtuigt door de absolute waarheid van de islam hebben moesliems traditioneel niet gezocht naar een dialoog met vertegenwoordigers van andere godsdiensten. Echter, schreven islamitische geleerden uit de Middeleeuwen volkomen objectieve werken over hen. Recentelijk hebben

moesliems zich bezig gehouden door met vertegenwoordigers van de christelijke en joodse godsdienst in dialoog te treden.

34. De Kaaba

De Kaaba in Mekka is het centrale heiligdom van de islam. Het is een kubusachtige bouwwerk van grote bakstenen. De Kaaba werd gebouwd door de Profeet Ibrahim (Abraham) en zijn zoon Profeet Ismail (Ishmael) *alaihimus salaam* en trekt pelgrims naar de meest belangrijke heilige plaats (*Haram*) in Mekka. Voor moesliems is de Kaaba het huis van Allah Ta'ala. Het wordt ieder jaar voor het begin van de Bedevaart gewassen en bedekt met een donkerkleurig zijdenkleed. De Kaaba is vooral sinds de tijd van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) bekend geworden. Verder is een moskee er omheen gebouwd en is recentelijk een poort van puur goud gemaakt. De Witte Steen (wat nu zwart is geworden) was uit het Paradijs door de aartsengel Gabriel gebracht voor de Profeet Abraham *alaihis salaam*. Het staat in het zuidoosten van de Kaaba en wordt door de pelgrims gekust.

35. Mekka

Mekka, in het Arabisch *Makkah* uitgesproken, is een stad ten westen van Saoedi Arabië. Deze is de hoofdstad van de provincie *Al-Hijaz* (Hejaz). Mekka werd eerst Makoraba genoemd door de Egyptische aardrijkskundige Polemieek. De stad telt naar schatting 700.000 inwoners. Mekka is de geboorteplaats van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam), stichter van de islam en de meest heilige stad van de moesliems. De geografische ligging van deze stad bezien vanuit verschillende handelsroutes, heeft Mekka tot een

belangrijke handelsstad gemaakt. Mekka was al een religieus centrum vóór de komst van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam). Verscheidene heilige voorvallen op de binnenplaats van de grote moskee *Al-Haram* hadden een religieuze betekenis in pre-islamitisch tijdperk. Op het binnenterrein van de moskee bevindt zich de heilige put *Zamzam* welke door Hagar, moeder van Ishmael, werd gebruikt.

Sinds de komst van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) werd de stad op verschillende momenten bestormd. De stad werd veroverd door de Egyptenaren in de 13de eeuw. Vanaf 1517 werd de stad Mekka door de Sharifs, afstammelingen van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) via Hasan, geregeerd. Hasan is de zoon Hazrat Ali de vierde kalief. In de 16de eeuw werd Mekka geregeerd door het gezag van Turkije. De Turken werden in 1916 verdreven uit de stad door de Groot Sharif Hoseyn ibn Ali. Deze werd later de eerste koning van Al-Hijaz. In 1924 werd de stad bezet door Abdul Aziz ibn Saoed, daarna door de sultan van Najd dat Mekka tot de religieuze hoofdstad van Saoedi Arabië maakte.

36. Imam

Imam is het Arabische woord voor religieuze leider. Het wordt ook gebruikt voor iemand die aan het hoofd staat van een politieke moesliemgemeenschap. De Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam) en zijn eerste opvolgers, inclusief die van de Umayyad kalifaat, hadden beide rollen vervuld. Later is de functie van religieuze leider en dat van de politieke leider gescheiden. Het hoofd van de Staat gaat op vrijdag in de centrale moskee het *Djuma* gebed voor en zijn commissarissen doen hetzelfde in de provinciale hoofd-

steden.

Bij de Sjiïeten is de Imam zowel religieuze als politieke leider. In Iran moet de Imam een nazaat zijn van Hazrat Ali en Fatima *radi Allaho anhum* (schoonzoon en dochter van de Profeet Mohammed *sallallaaho alaihi wa sallam*). De imam wordt door de hoofdmacht van de Sjiïeten als immuun geacht van alle zonden en fouten en door de Ismaïls als een ware incarnatie van Allah Ta'ala. Beide sekten geloven dat de laatste Imam zich op een geheimzinnige plaats bevindt en wachten zijn terugkeer af.

37. De vier kaliefen

De 4 kaliefen van de islam (Abu Bakr, Umar-e-Faroek, Oesman Ghanie en Ali *radi Allaho anhum*) zijn de opperste leiders van de moesliemgemeenschap en woordvoerders van de Profeet Mohammed (*sallallaaho alaihi wa sallam*). Onder hen was de moesliem Staat een theocratie met de Shari'ah, de religieuze en morele principes van de islam. De Soennieten, volgen tradities van de Profeet, beschouwden de periode van de eerste vier kaliefen als de *Gouden Eeuw* van de Islam.

Andere sekten kwamen om deze periode te observeren en vervolgens verschillende kaliefen te introduceren. Hier-door ontstond een splitsing tussen de Soennieten en de anderen zoals de Sjiïeten die zich moesliem noemen, maar niet de regels van de Ahle Soennat volgen. Gedurende de loop van de islamitische geschiedenis had de komst van het kalifaat meer verdeeldheid gebracht dan andere artikelen over het geloof. Gebaseerd op het voorbeeld van de eerste vier met oprecht geleide kaliefen en Sahaaba's (metgezellen) van de Profeet definieerden de Soennieten de volgende vereisten van een kalief: "De kalief moet een Arabier zijn en afkomstig van de

stam *Quraish* van de Profeet Mohammed (sallallaaho alaihi wa sallam). Hij zal verantwoordelijk zijn voor het ten uitvoer brengen van de Goddelijke wetten en het verspreiden van de Islam met behulp van alle middelen die noodzakelijk zijn.”

Nadat de Profeet (sallallaaho alaihi wa sallam) de wereld vaarwel had gezegd in 634 Hijri werd in Medina door een groep islamitische leiders Hazrat **Abu Bakr Siddiqui**, de schoonvader van de Profeet, gekozen tot leider van de gemeenschap. Hazrat Abu Bakr kreeg de titel *Khalifat Rasoel Allah Ta'ala* (opvolger van de Boodschapper van Allah Ta'ala). Het woord Kalief is afgeleid van deze titel. Voordat hij overleed in 634 wees Abu Bakr Hazrat **Umar Faroek** aan als tweede Kalief die door de moesliem-gemeenschap zonder aarzeling werd geaccepteerd. Onder leiding van Hazrat Umar vond de eerste grote uitbreiding van de Islam plaats buiten de grenzen van Saoedi Arabië. Egypte, Syrië, Irak en het noordelijk deel van Mesopotamië werden islamitische grondgebied. Hazrat Umar kreeg de titel *Amir-al-mu'minien* (bevelhebber van de gelovigen). Na de dood van Hazrat Umar in 644 werd Hazrat **Oesman-e-Ghanie ibn Affan** als derde kalief aangewezen door een panel van 6 Mekka's electoraten. Hij was de schoonzoon van de Profeet en een van de eerste bekeerlingen. Hij vervolgde Umar's beleid betreffende de uitbreiding van het islamitische territorium. Hazrat Oesman neutraliseerde de islamitische preken door de publicatie van een officiële versie van de Heilige Qur'aan met een begeleidende opdracht om alle andere versies te vernietigen. moesliem rebellen van al-Kufah (Irak) en Egypte belegerden op een dag Hazrat Oesman in Medina en vermoordden hem in 656. Hazrat **Ali**, een neef en schoonschoon van de Profeet, werd erkend als de vierde kalief door de moesliems van Medina. De gouverneur van Syrië, Muawiyah (de eerste Umayyad kalief) weigerde Hazrat Ali te erkennen als kalief en

zwoer wraak op de dood van Hazrat Oesman (die Muawwiyah's bloedverwant was). In 657 ontmoetten de rivalen elkaar bij Siffin op een vlakte in het noorden van Syrië dicht bij de moderne stad van Ar Raqqa. Daar vond een onbeslist gevecht plaats en kwamen beide overeen om het geschil te arbitreren. Hazrat Ali vond zichzelf geschikt als kalief (op basis van gelijke gronden met Muawiyah). Woedend op Ali en deze vernedering, wegens het onderwerpen aan de verzoening, deserteerden de volgelingen van Muawiyah, later bekend als Kharijities, en zwoeren Hazrat Ali en Muawiyah te zullen vermoorden. Het lukte hen om Hazrat Ali te vermoorden. Hazrat Ali's zoon **Hasan** claimde op dat moment in 661 het omstreden kalifaat, maar deed onder druk van Muawwiyah's aanhangers binnen een paar maanden afstand van het kalifaatschap.

38. Overige Kaliefen

De Umayyad kaliefen waren afstammelingen van aristocratische mensen, de Umayya, waartoe Muawiyah de eerste Umayya kalief behoorde. Gedurende zijn regeerperiode stabiliseerde Muawiyah het moesliemgemeenschap na Hazrat Ali's dood. Hij veranderde de islamitische hoofdstad Medina in Damascus en bracht de moesliem heersers in contact met de uitgebreidere culturele en administratieve tradities van het Byzantijnse imperium. Muawiyah benoemde zijn zoon Yazid tot zijn opvolger. Yazid I, regeerde van 680-683, volgde zijn vader op, maar kwam onmiddellijk tegenover twee opstandelingen te staan. De Kufah Sjiieten erkenden Hazrat Ali's tweede zoon Hazrat **Hussain** (kleinzoon van de Profeet) als kalief. Aldus aangemoedigd, verliet Hazrat Hussain Medina voor al-Kufah ondanks waarschuwingen dat Yazid 's leger een eind had gemaakt aan de opkomende Koeffa. Op de vlakte van Karbala in Irak

werden hij en zijn escorte onderschept en verslagen. Deze gebeurtenis, meer dan welke andere, werd de start van de Sjiieten afscheiding. Een tweede opstand van de Mekkanen werd tenslotte onderschept gedurende het kalifaatschap van Abd al-Malik (685-705) de derde opvolger van Yazid. Sjiieten, Khari-jiten, andere groepen moesliems en Mawwali's (niet Arabische bekeerlingen) kwamen voortdurend in opstand tegen de Umayyads. De Mawwali beschuldigde de Umayyads ervan religieuze nalatigheid en onverschilligheid van hun verlangens voor volledige broederschap in de moesliem-gemeenschap. Umayyad kaliefen, niettemin, vergrote snel het moesliem keizerrijk en creëerde een bureaucratische toepassing. Onder de Umayyads trokken de militairen oostwaarts richting India en China, westwaarts door Noord Afrika naar de Atlantische Oceaan, daarna noordwaarts door Spanje over de Pyreneeën gebergte naar Frankrijk waar de Franse infanterie onder de jubelende heerser Charles Martel hen nabij Poitiers in 732 inrekende.

39. De Abbaasids

De Umayyads werden ten val gebracht door een samenwerking tussen Sjiieten, Iraniërs, andere moesliems en niet-moesliem groeperingen die niet tevreden waren met de Umayyad regime. De rebellen werden geleid door de Abbasid familie (750-1258), afstammelingen van de Profeet zijn oom Abbaas.

Vanaf 718 hadden de Abbaasids een complot beraamd om het kalifaat over te nemen. Zij zonden bemiddelaars naar verschillende delen van het moesliem keizerrijk om daar propaganda tegen de Umayyads te maken. Omstreeks 747 hadden zij voldoende aanhang opgebouwd om een opstand te organiseren in het noorden van Iran dat 3 jaren later leidde

tot de nederlaag van de Umayyad kalifaat. De Abbaasids executeerden de meeste van de Umayyad familie en veranderden de hoofdstad van het keizerrijk in Bagdad. Zij namen veel van de pracht en praal van de vroegere Perzische monarchie in hun eigen hof op.

Vanaf 750, te beginnen met Abu al-Abbaas, hebben de Abbaasids de laatste vijf eeuwen het kalifaat gevoerd. Het is de meest langdurige en bekende islamitische dynastie. De Abbaasids werden model voor het onderwijs en moedigden aan religieuze observatie aan. Zij waren de eerste moesliem keizers die leiders werden van een islamitische beschaving en beschermers van de godsdienst. Onder hun kalifaat werd het aanzien van Bagdad omgeruild met Medina als het centrum van theologische activiteiten, industrie en grotendeels handelsontwikkeling. Het islamitische imperium bereikte hiermee de hoogste top van materieel en intellectuele prestatie.

De kaliefen, van de 8ste en 9de eeuw, Haroen ar-Rashid en zijn zoon Abdullah al-Mamun zijn in het bijzonder bekend om hun aanmoediging van intellectuele beoefening. Gedurende hun heerschappij werden geleerden op het hof uitgenodigd om te debatteren over verschillende onderwerpen. Vertalingen werden gemaakt van Griekse, Perzische en Syrische werken. Ambassades werden herbezet door Charlemagne, Keizer van het Westen.

Tegen het eind van de 9de eeuw begonnen de Abbasid kaliefen administratieve verantwoordelijkheid te delegeren naar ministers en andere overheidsdienaren. Ook begonnen zij de controle op hun Bagdad wachten te verliezen. Geleidelijk aan gaven ze hun persoonlijke politieke macht op en richtten zij zich meer op hun rol als beschermers van het

geloof. Een resultaat van deze verandering was de toegenomen vervolging van ketters en niet-moesliems. Omstreeks dezelfde tijd vestigden zich verschillende opstandelingen van onafhankelijke vorstendommen in de oosterse provincies. Onafhankelijke kaliefen vestigden zich eveneens aansluitend in Noord Afrika en Spanje. Tenslotte, de macht van de Abbaasids reikte nauwelijks buiten Bagdad uit en omstreeks 950 hadden de Abbasid kaliefen praktisch geen macht meer. Zij dienden slechts als dummy op genade van de militaire bevelhebbers. De laatste nederlaag van de Abbasid dynastie kwam van buiten de moesliem wereld, toen al-Moestassim ten dode werd geschreven door de aanvallende mongolen in opdracht van Hulagu Khan, de kleinzoon van Jenghis Khan.

Toen de mongolen Bagdad in 1258 overmeesterden vluchtten twee leden van de Abbasid familie naar Cairo (1261-1517) in Egypte, waar zij toevlucht zochten bij Baybars I, de sultan van Mammeluk. Elk van hen werd opeenvolgend tot kalief benoemd door de sultan, maar zij hadden alleen toestemming om religieuze taken aan te nemen. De afstammelingen van de tweede kalief bleven machteloos onder de Mammeluk sultans.

40. De Fatimid dynastie en Umayyads in Spanje

Gedurende de afname van Abbasid's macht vestigden twee kaliefen zich in Noord Afrika en Spanje. De eerste geregeerd door de Fatimid (afgeleid van Fatima, dochter van de Profeet) dynastie werd benoemd door Ubayd Allah Ta'ala die zichzelf in 909 tot kalief van Tunesië had verklaard. De Fatimids waren Sjiieten, die zich afstammelingen van Fatima noemen.

Op het hoogste punt van hun macht, in de tweede helft van de 10de eeuw, vormde de Fatimid kalief een serieuze bedreiging

voor de Abbaasids in Bagdad. De Fatimids regeerde het grootste gedeelte van noordelijk Afrika van Egypte tot Algerije inclusief Sicilië en Syrië. Bovendien maakten de Fatimids aanspraak op de loyaliteit van andere Sjiïeten zowel binnen als buiten hun domein. Zij zonden vanuit hun hoofdstad Cairo missionarissen uit naar de rest van de moesliem wereld om de Fatimid kaliefen als onfeilbaar en zondeloos te verklaren en dat zij de dragers van geestelijke verlichting, overgedragen door Hazrat Ali, waren. Hun dynastie werd omvergeworpen in 1171 door Salahuddin Ajoebie, de sultan van Egypte.

De tweede kalief was benoemd door Abd-ar-Rahman III die zichzelf in 929 tot kalief van Spanje had verklaard. Hij was de afstammeling van een Umayyad prins die het bloedbad van Abasid zijn familie ontvluchtte en zich in 755 in Spanje vestigde. De Umayyad dynastie van Spanje, verantwoordelijk voor een briljante periode in Spaans geschiedenis, regeerde vanuit de hoofdstad in Cordoba tot 1031 toen het kalifaat uit elkaar viel in verschillende kleine Staten.

41. De Ottomanen en de moderne periode

Vanaf ongeveer de 13de eeuw namen de verschillende vorsten door de hele moesliem wereld heen, vooral de Ottomaanse sultans, aan dat de titel Kalief kritiekloos was zonder bevel betreffende de benodigdheden van het kalifaat. De titel hield een kleine betekenis in voor de Ottomaanse sultans totdat hun keizerrijk in verval begon te raken.

In de 19de eeuw, met de komst van de christelijke macht in het Nabije Oosten, begon de sultan zijn rol als kalief te benadrukken in een poging om de groei van de moesliem buiten zijn domein tot steun te zijn. De Ottomaanse Keizerrijk

stortte in elkaar gedurende de Eerste Wereld Oorlog (1914-1918). Na de oorlog onttroonden de Turkse nationalisten de sultan en het kalifaat was definitief ten einde (maart 1924) gebracht door de Turkse Groot Nationale Assemblee.

De afschaffing van het kalifaat bracht een groot opschudding in de moesliem wereld en er werd geprotesteerd tegen de actie van de Turkse regering. Langzamerhand legde koning Hussain ibn Ali van al-Hijaz (intussen was dit een deel van Saoedi Arabië geworden) de eis op de titel door de zedelijkheid van zijn afkomst als directe nazaat van de Profeet (sallallaaho alaihi wa sallam) en zijn zeggenschap over de twee heilige steden Mekka en Medina. Buiten Palestina, Syrië en enkele delen van Arabië kreeg zijn wens enige aandacht. De verovering van al-Hijaz in 1925 door Abdul Aziz ibn Saoed, heerser van Najd, maakte Hussains eis zelfs minder belangrijk.

Een internationale moesliem congres in Cairo in 1926 om de aanvaardbare opvolger van het kalifaat te kiezen bleek mislukt. Het resulteerde slechts in een verzoek aan de moesliemgemeenschap, wereldwijd, samen te werken aan herbenoeming van het kalifaat. Echter, na de Tweede Wereld Oorlog hebben de moesliem naties zich voor-namelijk bezig gehouden met het bevorderen van de nationale onafhankelijkheid en oplossen van de economische problemen. Hierdoor is de vraag naar herinvoering van het kalifaat niet meer relevant geworden.